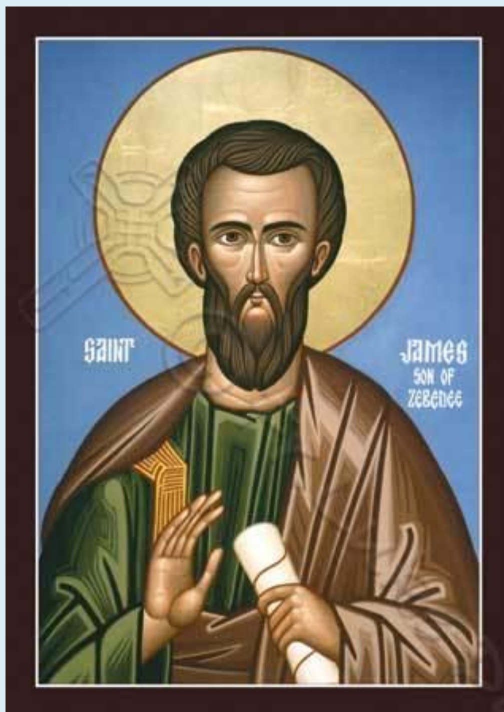
Viaţa şi pătimirile Sfântului apostol Iacov, fiul lui Zevedeu a cărui pomenire Sfânta Biserică o sărbătoreşte pe 30 aprilie

Vieţile Sfinţilor apostoli:

https://archive.org/details/vietile-sf.-ap._202107

https://www.academia.edu/42945271/Vie%C5%A3ile_Sfin%C5%A3ilor_apostoli

https://www.slideshare.net/steaemy1/vietile-sf-ap?qid=15bb7de7-9d2b-4e80-8dd7-f63df8448c74&v=&b=&from_search=6

***

„Domn ai fost peste tot pământul, mărite, precum de tine este scris, apostol fiind Celui ce a făcut toate, şi pentru râvna ta cea călduroasă de la cei fărădelege ucidere cu sabia ai răbdat, prea înţelepte, din cinstita adunarea celor doisprezece împreună apostoli tu întâi fiind omorât, fericite. “ (Stihiră la Doamne strigat-am, 30 aprilie)

&&&

Sfântul Iacov, fiul lui Zevedeu şi fratele Sfântului evanghelist Ioan Teologul, a fost unul dintre cei doisprezece apostoli aleşi de Domnul dintre pescari, pentru a-I fi ucenici. Chemat de Iisus Hristos, Iacov împreună cu fratele său au părăsit barca, pe

tatăl lor şi mrejele şi s-au alăturat lui Hristos (Matei 4, 21-22), urmându-L peste tot, ascultând poruncile Sale şi văzând minunile pe care El le săvârşea. Şi Domnul a iubit atât de mult pe cei doi fraţi, încât a făgăduit unuia dintre ei (Ioan) să se odihnească la pieptul Său (Ioan 13, 23), şi a poruncit să dea celuilalt (Iacov) să bea paharul pe care El însuşi l-a băut (Matei 20, 22-23).

Şi aceşti apostoli au iubit pe Domnul atât de mult şi I-au arătat atâta credinţă, încât au vrut să cheme foc din cer asupra necredincioşilor ca să-i mistuie (Luca 9, 54); şi ar fi făcut aceasta de nu i-ar fi oprit milostivul nostru Domn Iisus Hristos.

Acestor doi apostoli, Iacov şi Ioan, fii ai lui Zevedeu, precum şi apostolului Petru, le-a descoperit, în chip deosebit, Domnul natura Sa dumnezeiască şi Tainele Sale, alegându-i pe ei dintre toţi apostolii, aşa cum s-a întâmplat, de pildă, pe Muntele Tabor, când Domnul, voind să le arate strălucirea dumnezeirii Sale, a luat pe Petru, Iacov şi Ioan şi s-a schimbat la faţă înaintea lor (Matei 17, 1-13).

După pătimirea cea de voie, învierea şi înălţarea Domnului nostru şi pogorârea Sfântului Duh, Sfântul apostol Iacov a călătorit prin Spania şi alte ţări, vestind Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi s-a întors la Ierusalim. Şi glasul lui era ca tunetul (Marcu 3, 17) când îi dojenea pe iudei, căci el vestea cu mare cutezanţă pe Iisus Hristos, prea slăvindu-L ca pe adevăratul Mesia, Mântuitorul lumii.

Iacov îi înfrunta pe farisei şi pe cărturari, învinuindu-i pentru necredinţă şi mustrându-i pentru împietrirea inimii lor. Şi ei, neputându-i ţine piept, au pus pe vrăjitorul Ermoghen să vorbească în locul lor, ca să-l facă de ocară pe apostol.

***

Bărbat îngâmfat fiind, vrăjitorul nu a vrut să facă vorbire cu Iacov şi a trimis pe ucenicul său, pe nume Filet, zicând: „Nu doar eu, ci chiar ucenicul meu va birui pe Iacov în cuvinte“.

Filet a venit la Iacov, însă neputându-se nicicum opune înţelepciunii Sfântului Duh al cărui har coborâse în Sfântul apostol, a rămas tăcut ca un mut, neputând măcar să deschidă gura. Deosebind care este adevărul, Filet s-a întors cu umilinţă la stăpânul lui, vrăjitorul, şi i-a povestit cum nu a putut sta împotriva lui Iacov, care şi-a întărit vorbele prin minuni. Mai mult decât atât, Filet l-a povăţuit pe învăţătorul său să lase vrăjitoria şi să devină ucenicul lui Iacov.

Dar îngâmfatul Ermoghen a chemat diavoli prin vrăjile sale şi le-a poruncit să-l ţină legat pe Filet într-un loc, astfel încât acesta să nu se poată mişca de acolo. Şi a adăugat: „Să vedem cum te va elibera Iacov al tău!“

Filet a trimis în secret vorbă apostolului cum că era legat de draci prin vrăjile lui Ermoghen.

Auzind acestea, apostolul i-a trimis ştergarul său, zicându-i să se ţină de acesta şi să spună următoarele cuvinte: „Domnul dezleagă pe cel legat; Domnul ridică pe cel căzut“ (Ps. 145, 7-8). De îndată ce a rostit Filet aceste cuvinte, a fost slobozit din legăturile nevăzute; căci dracii, îngroziţi de ştergarul apostolului şi de puterea cuvintelor rostite, şi-au slobozit strânsoarea şi au fugit de la Filet.

Atunci Filet, râzând de Ermoghen, a mers la Sfântul Iacov şi, învăţând de la el sfânta credinţă, a fost botezat.

Dar Ermoghen, plin de mare furie şi supărare, a adunat diavolii care-l slujeau şi le-a poruncit să-i aducă la el pe Iacov şi pe Filet legaţi. însă apropiindu-se diavolii de locul în care stăteau Sfântul Iacov şi Filet, îngerul Domnului, la porunca lui Dumnezeu, a prins pe draci şi, legându-i cu legături nevăzute, a început să-i chinuiască. Diavolii, chinuiţi de puterea lui Dumnezeu, strigau ca să audă toţi: „Iacove, apostolul lui Hristos, ai milă de noi. Căci noi am venit să te legăm pe tine şi pe Filet la porunca lui Ermoghen. Şi iată-ne acum legaţi pe noi şi mult pătimind!“

Sfântul Iacov a zis diavolilor: „îngerul lui Dumnezeu, cel care v-a legat, să vă elibereze din legături: Şi mergeţi şi aduceţi-mi-l pe Ermoghen, fără a-i face vreun rău“. Chiar atunci, diavolii, eliberaţi din prinsoare, s-au dus la Ermoghen şi, prinzându-l, l-au aşezat legat în faţa apostolului într-o clipită şi l-au rugat pe apostol să le îngăduie să se răzbune pentru chinurile îndurate.

Apostolul a întrebat de ce nu au legat pe Filet aşa cum le poruncise Ermoghen. La aceasta, diavolii au răspuns: „Nu putem să ne atingem nici măcar de o muscă în casa ta“.

Atunci i-a zis apostolul lui Filet: „Domnul nostru ne-a poruncit să răsplătim răul cu bine. Slobozeşte-l deci pe Ermoghen şi scapă-l de diavoli“.

După aceasta, apostolul i-a zis lui Ermoghen, care fusese slobozit din legăturile dracilor: „Domnul nostru nu doreşte ca robii Lui să fie siliţi, ci vrea ca El să fie slujit de bună voie. Poţi merge oriunde doreşti!“

Şi Ermoghen a zis: „De îndată ce voi părăsi această casă, diavolii mă vor omorî, căci eu ştiu cât de năpraznică este mânia lor. Şi mai ştiu că nu îmi este cu putinţă să scap de ei dacă tu nu mă vei apăra“.

Atunci apostolul a pus în mâna lui toiagul de care se slujea în călătorii. Ermoghen a mers la casa lui cu acel toiag şi pe drum nu i s-a întâmplat nici un rău de la diavoli. Aşa încât, cunoscând puterea lui Hristos şi văzând neputinţa diavolilor, Ermoghen a adunat toate cărţile sale vrăjitoreşti, le-a adus la Sfântul Iacov şi, căzând la picioarele apostolului, a strigat: „Rob adevărat al Dumnezeului Celui adevărat, care scoţi de la pierzare sufletele oamenilor! Ai milă de mine şi primeşte pe duşmanul tău ca ucenic al tău!“ învăţând de la Iacov despre sfânta credinţă, Ermoghen a primit botezul şi a ars, la cererea apostolului, cărţile de vrăjitorie. Şi a devenit slujitor adevărat al lui Dumnezeu, ajungând chiar să săvârşească minuni în numele lui Iisus Hristos.

&&&

Iudeii, văzând cele întâmplate, s-au mâniat mult şi au convins pe împăratul Agripa să poruncească prigoane pentru Biserica lui Hristos. Şi au condamnat la moarte pe Iacov.

Atunci ***„Irod a pus mâna pe unii din Biserică pentru ca să-i piardă. Şi a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan. Şi văzând că este pe placul iudeilor, a mai luat şi pe Petru, pe care prinzându-l, l-a băgat în temniţă...“ (Fapte 12, 1-4).***

Vorbind despre acest Iacov, Eusebiu, episcop al Cezareii Palestinei, scrie că, atunci când apostolul a fost condamnat la moarte de Irod, un bărbat pe nume Iosia, unul dintre cei care l-au ponegrit pe apostol în faţa lui Irod, văzând tăria şi cutezanţa Sfântului Iacov şi înţelegând nevinovăţia şi sfinţenia sa, precum şi adevărul cuvintelor rostite de el asupra venirii lui Hristos Mesia, a crezut în Hristos şi a devenit mărturisitor al Domnului. Pentru credinţa lui, acest bărbat pe nume Iosia a fost şi el condamnat la moarte împreună cu Iacov.

Înaintând către locul execuţiei, ei au întâlnit pe drum un om paralitic ce zăcea lângă drum; şi Sfântul apostol l-a vindecat. Şi când şi-au aplecat capul sub sabie, Iosia l-a rugat pe Sfântul Iacov să-i ierte păcatul făcut din necredinţa sa, acela de a-l fi ponegrit în faţa împăratului. Apostolul, îmbrăţişându-l şi sărutându-l, i-a zis:

„Pace ţie!“ Şi amândoi, plecându-şi capetele sub sabie, şi-au sfârşit vieţile împreună. Aceasta s-a întâmplat, cu voia lui Dumnezeu, în anul 44 d.Hr.

După ce au fost decapitaţi, trupul Sfântului apostol Iacov a fost luat de ucenicii săi şi, cu voia lui Dumnezeu, a fost adus de aceştia în Spania, unde, până astăzi, la mormântul sfântului sunt săvârşite vindecări şi se întâmplă minuni spre slava lui Hristos Dumnezeul Care, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, este prea slăvit în vecii vecilor de tot norodul Lui. Amin.

Troparul, glasul al III-lea: Apostol al lui Hristos prea ales şi frate cuvântătorului de Dumnezeu celui iubit ai fost, prea lăudate Iacove; cere iertare de greşale celor ce te laudă pe tine, şi sufletelor noastre mare milă.

Condac, glasul al II-lea - Glas dumnezeiesc auzind chemându-te pe tine, dragostea tatălui tău o ai trecut cu vederea, Iacove, cu fratele tău mărite, cu care împreună te-ai învrednicit a vedea dumnezeiască Schimbarea la faţă a Domnului.

Extras din cartea: Vieţile Sfinţilor apostoli tipărită cu binecuvântarea prea sfinţitului părinte Galaction, episcopul Alexandriei şi Teleormanului, Bucureşti Editura Sophia, 288 p.; 20 cm.